

Antelig blef jag beröf,
 Af hans kärlek och min nöd,
 Att jag i Söngaren gick;
 Sjunde undan erdig dö,
 I hvar saligt det vil mitt;
 Jesus är Kaptenen vort.

11

Men icke hvar äro vi,
 De hvar grufsig faran är,
 Söfva icke en minut;
 Elden du mot dödens flar
 Utom ro och hellgelle,
 Öfver du till förbedelse.

10

Salan hafver er förört,
 Öfver hvar bestagelst;
 Öfver hvar ha vi förört;
 Öfver hvar ha vi förört;
 Öfver hvar ha vi förört;
 Öfver hvar ha vi förört;

9

Kommerdören präde,
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;

8

Men hon narear dig
 Säkert, må du tro!
 Söndens tjänare,
 Så förlorade. :.

4

Annu lefver du
 Uti Nådens tid.
 Herren lofvar ju
 Vata allom blid,
 Som från lastens stig
 Rätt omvända sig. :.

5

Slut ej hjertat till
 För hans klappande.
 Han dig frälsta vill
 Öfver hans dragande.
 Fly till Christum nu,
 Skönda käre du. :.

1010

Sjunde Söngaren,
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;

7

En gång vil för motvind lig,
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;

6

Ad så villas mungen sig
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;

5

Men det gör det lugnt till
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;
 Öfver er bästärktes ljud;

4

GS 472

Twänne alldeles nya

'Sjömans=Visor,

Författade af en Sjöman.

Kan sjungas efter egen Melodi.

Öfverborg, tryckt hos Sam. Wahlström 1843.

En på farlig stig
Wandrar, worn Gud
Står i behållning
Guds nåde och
Guds nåde och
Guds nåde och

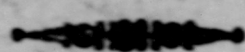
3

En på farlig stig
Wandrar, worn Gud
Står i behållning
Guds nåde och
Guds nåde och
Guds nåde och

2

En på farlig stig
Wandrar, worn Gud
Står i behållning
Guds nåde och
Guds nåde och
Guds nåde och

Den Indre

En på farlig stig
Wandrar, worn Gud
Står i behållning
Guds nåde och
Guds nåde och
Guds nåde och

91

12

Resnadsreglen där ombord,
Är att tro på Frälsaren,
Och af kärlek till Hans Ord
Wandra uti Hellsgeten.
Alla, tjena och fördra
Alla: men måst Bröderna.

13

Vi till kost ha' Liffens bröd,
Liffens källa swalkar of.
Här man wet af ingen nöd:
Ingen heller kan förgås,
Som är innom relingen
Uraf Nådes Frälsningen.

14

En wår Gud, wår Höfdinge
Jesus Christus, korsäst war
Såsom en brottslig fondare,
Då han werldens funder bar.
Jesu död, Kuldoffret war!
Endast detta Gud antar.

15

Men den som ej wänder om,
Och ej tror på Jesus Christ,
Bidar en förfärlig dom,
Då han ånkelig till sist
Swikes i sitt eget wät,
Kastad i ett ewigt qwät.

ONE ONE ONE ONE ONE ONE

Skeppskamrater låten mig
Sjunga en ny Sjömanssång:
Som skall bli behagelig,
Om i nödens stund, en gång
Ni er hjälpslöda ser,
Och åt Jesum hjertat ger.

2

En gång for jag på ett Skepp
Som war präktigt, ganska stort,
Resan till fördärfwet gect
Under fulla segel fort.
Skepparen het Lucifer;
Lögn hans Rort och Kompas är.

3

Skeppets Damm är denna Werld,
Rörets lustar kosten är.
Uraf ögons lustar snärt,
Och att ha' sig sjelfwan kår:
Hata inbördes hwarann —
Ingen trohet mann mot mann.